

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht (hierna: de Awb) op het hoger beroep van:

de staatssecretaris van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Middelburg, van 7 januari 2010 in zaak nr. 09/20703 in het geding tussen:

(hierna: de vreemdeling)

en

de staatssecretaris.

1. Procesverloop

Bij besluit van 21 september 2006 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van de vreemdeling om haar een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen.

Bij besluit van 18 mei 2009 heeft de staatssecretaris het daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaar opnieuw ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 7 januari 2010, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de staatssecretaris een nieuw besluit op het gemaakte bezwaar neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de staatssecretaris bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 2 februari 2010, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

De vreemdeling heeft een nader stuk ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In de enige grief klaagt de staatssecretaris dat - samengevat weergegeven - de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat de reactie van W.N. Osterman (hierna: de huisarts) van 1 december 2008 een actualisering is van de verklaring van E.N. Messer (hierna: de psychiater) van 28 juni 2007 en dat de staatssecretaris heeft miskend dat aldus recente medische informatie voorhanden was op grond waarvan het Bureau Medische Advisering (hierna: het BMA) tot een nader advies kon komen over de medische situatie van de vreemdeling. Hiertoe voert de staatssecretaris aan dat de rechtbank niet heeft onderkend dat het in dit geval niet aan haar was om te beoordelen welke betekenis het BMA dient toe te kennen aan informatie van een behandelaar.

2.1.1. In het BMA-advies van 1 juni 2007, dat is gebaseerd op informatie van voormelde behandelaars, heeft het BMA geconcludeerd dat - samengevat en voor zover thans van belang weergegeven - behandeling van de psychische klachten van de vreemdeling in Azerbeidzjan, Armenië, Nagorno-Karabach en Georgië mogelijk is, dat het uitblijven van een dergelijke behandeling niet zal leiden tot een medische noodsituatie op korte termijn en dat de vreemdeling op basis van de huidige medische inzichten in staat wordt geacht te reizen, waarbij zij door een psychiatrisch verpleegkundige dient te worden begeleid.

Bij brief van 28 juni 2007 heeft de psychiater - samengevat weergegeven - verklaard dat de gezondheidstoestand van de vreemdeling is verslechterd en dat sprake is van een neiging tot suïcide.

Bij besluit van 19 september 2007 heeft de staatssecretaris het door de vreemdeling tegen het besluit van 21 september 2006 gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. De rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Middelburg, heeft bij uitspraak van 6 juni 2008 in zaak nr. 07/39223 het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, het besluit van 19 september 2007 vernietigd en bepaald dat de staatssecretaris een nieuw besluit op het gemaakte bezwaar neemt, omdat, nu zich, gelet op voormelde brief van 28 juni 2007, een relevante wijziging in de medische toestand van de vreemdeling heeft voorgedaan, de staatssecretaris zich niet zonder nader advies van het BMA op het standpunt heeft mogen stellen dat de vreemdeling naar haar land van herkomst kan reizen en aldaar de mvv-procedure kan afwachten.

Bij brief van 30 juli 2008 heeft de staatssecretaris, onder overlegging van een toestemmingsverklaring van 22 juli 2008 en voormelde brief van 28 juni 2007, het BMA verzocht nader advies uit te brengen.

Bij nota van 11 november 2008 heeft het BMA geconcludeerd dat, nu de huisarts verouderde medische informatie van 23 september 2007 heeft overgelegd, onvoldoende recente medische informatie voorhanden is om tot een nader medisch advies te kunnen komen.

Bij brief van 1 december 2008 heeft de huisarts op voormelde nota gereageerd en, samengevat, verklaard dat het wreed is dat de vreemdeling wordt uitgezet en dat iedereen hierdoor psychisch lijdt.

Bij nota van 31 december 2008 heeft het BMA geconcludeerd dat de reactie van de huisarts van 1 december 2008 geen nieuwe inhoudelijke medische informatie bevat, zodat geen aanleiding bestaat voormelde nota van 11 november 2008 te herzien.

2.1.2. Uit 2.1.1 volgt dat het BMA de, hiervoor onder 2.1.1 weergegeven, uitkomst van het advies van 1 juni 2007 heeft gehandhaafd.

2.1.3. Indien en voor zover de staatssecretaris een BMA-advies, waaronder begrepen de eventueel nadien door het BMA uitgebrachte nota's, aan zijn besluitvorming ten grondslag legt, strekt de door de rechtbank te verrichten toetsing, indien de desbetreffende vreemdeling geen contra-expertise overlegt, niet verder dan dat zij naar aanleiding van een aangevoerde beroepsgrond beoordeelt of de staatssecretaris zich er ingevolge artikel 3:2 van de Awb van heeft vergewist dat dit BMA-advies - naar wijze van totstandkoming - zorgvuldig en - naar inhoud - inzichtelijk en concludent is.

2.1.4. De rechtbank heeft niet onderkend dat de vraag of voormelde reactie van 1 december 2008 er toe noopt een nader medisch advies uit te brengen, behoort tot een op specifieke deskundigheid berustende beoordeling. Voorts, nu de vreemdeling voormelde uitkomst van de nota van 31 december 2008 niet met een contra-expertise heeft weersproken, is de rechtbank ten onrechte tot de, hiervoor onder 2.1 weergegeven, overweging gekomen.

De grief slaagt.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal het besluit van 18 mei 2009 (hierna: het besluit) worden getoetst in het licht van de daartegen in eerste aanleg voorgedragen beroepsgronden, voor zover die nog bespreking behoeven.

2.3. De vreemdeling heeft aangevoerd dat de staatssecretaris bij het verkrijgen van nieuwe medische informatie onzorgvuldig heeft gehandeld, omdat het BMA niet rechtstreeks contact heeft gezocht met de psychiater, hetgeen, gelet op voormelde uitspraak van 6 juni 2008, wel in de lijn van de verwachtingen had gelegen.

2.3.1. Zoals blijkt uit voormelde brief van 30 juli 2008 heeft de staatssecretaris het BMA destijds opnieuw verzocht te onderzoeken of de vreemdeling in Azerbeidzjan, Armenië, Nagorno-Karabach en Georgië kan worden behandeld. Nu de toenmalige gemachtigde van de vreemdeling bij brief van 22 juli 2008 slechts een toestemmingsverklaring van de huisarts heeft overgelegd, is er geen grond voor het oordeel dat de staatssecretaris, nu het BMA geen recente medische informatie bij de psychiater heeft opgevraagd, bij de totstandkoming van het besluit onzorgvuldig heeft gehandeld.

De beroepsgrond faalt.

2.4. Voorts heeft de vreemdeling ter toelichting op haar beroep op artikel 8 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM) aangevoerd dat, nu aan haar dochter en echtgenoot bij onderscheiden besluiten van 26 maart 2010 de Nederlandse nationaliteit is verleend, haar banden met Nederland zijn versterkt. Daarbij komt volgens de vreemdeling dat sprake is van een objectieve belemmering om het gezinsleven in Azerbeidzjan uit te oefenen, omdat zij en haar echtgenoot aldaar traumatische ervaringen hebben opgedaan, haar echtgenoot hierom een verblijfsvergunning heeft gekregen en zij om deze reden in Nederland onder medische behandeling is gesteld. In dat kader heeft de vreemdeling voorts aangevoerd dat van haar dochter evenmin kan worden gevergd terug te keren naar Azerbeidzjan, nu haar dochter reeds zes jaar in Nederland verblijft en met Azerbeidzjan geen enkele band heeft. Het daartoe ingenomen standpunt van de staatssecretaris is volgens de vreemdeling, mede gelet op het rapport van dr. Kalverboer en drs. Zijlstra van april 2006 (hierna: het rapport), in strijd met de artikelen 3 en 27 van het Verdrag inzake de rechten van het kind (hierna: het IVRK).

2.4.1. Ingevolge artikel 8, eerste lid, van het EVRM, voor zover thans van belang, heeft een ieder recht op respect voor zijn familie- en gezinsleven.

Ingevolge het tweede lid van dit artikel is geen inmenging van enig openbaar gezag toegestaan in de uitoefening van dit recht, dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden, of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen.

2.4.2. Niet in geschil is dat sprake is van familie- en gezinsleven, als bedoeld in artikel 8, eerste lid, van het EVRM, tussen de vreemdeling, haar echtgenoot en kind. Volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling (onder meer de uitspraak van 23 maart 2007 in zaak nr. 200607511/1, JV 2007/186) wordt inmenging, als bedoeld in artikel 8, tweede lid, van het EVRM, in het algemeen aangenomen indien een verblijfstitel wordt ontnomen die de desbetreffende vreemdeling feitelijk tot uitoefening van zijn familie- of gezinsleven in Nederland in staat stelde. Nu de vreemdeling nooit een verblijfsvergunning heeft gehad, heeft de staatssecretaris zich terecht op het standpunt gesteld dat van inmenging, als bedoeld in artikel 8, tweede lid, van het EVRM, geen sprake is.

2.4.3. In dat kader heeft de staatssecretaris zich niet ten onrechte op het standpunt gesteld dat artikel 8 van het EVRM geen positieve verplichting met zich brengt de vreemdeling vrij te stellen van het vereiste over een geldige machtiging tot voorlopig verblijf (hierna: het mvv-vereiste) te beschikken. Daarbij heeft de staatssecretaris terecht in aanmerking genomen dat, nu de vreemdeling hier te lande nimmer rechtmatig heeft verbleven, de gevolgen van de omstandigheid dat zij in Nederland familie- en gezinsleven heeft opgebouwd voor haar risico komen. Dat, zoals de vreemdeling stelt, vanwege de verlening van het Nederlanderschap aan haar dochter en echtgenoot haar banden met Nederland zijn versterkt, doet hieraan niet af. Hoewel de staatssecretaris zich op het standpunt heeft gesteld dat van de echtgenoot niet kan worden verwacht terug te keren naar Azerbeidzjan, heeft de vreemdeling niet aannemelijk gemaakt dat sprake is van een uitzichtloze situatie, als bedoeld in paragraaf B2/10.2.3.2 van de Vreemdelingencirculaire 2000, waarin op voorhand al volstrekt duidelijk is dat nimmer aan de vereisten voor verlening van een verblijfsvergunning zal kunnen worden voldaan en waarin het vragen van inspanningen om alsnog aan de vereisten te gaan voldoen, zinloos is. Voorts heeft de staatssecretaris de omstandigheid dat de dochter reeds zes jaar in Nederland verblijft en hier te lande rechtmatig verblijf heeft, niet ten onrechte niet als zodanig bijzonder aangemerkt dat hij om die reden alsnog vrijstelling van het mvv-vereiste had moeten verlenen. Het in dat verband door de vreemdeling gedane beroep op de artikelen 3 en 27 van het IVRK slaagt niet. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 27 november 2008 in zaak nr. 200802463/1; www.raadvanstate.nl), strekt artikel 3 van het IVRK niet verder dan dat bij alle maatregelen betreffende kinderen de belangen van het desbetreffende kind dienen te worden betrokken. Nu uit het besluit blijkt dat de staatssecretaris specifiek is ingegaan op de belangen van de dochter, heeft de staatssecretaris zich voldoende rekenschap gegeven van deze belangen. Wat betreft het gewicht dat aan het belang van een kind in een concreet geval moet worden toegekend, bevatten de artikelen 3 en 27 van het IVRK geen normen die door de rechter direct toepasbaar zijn. Voorts kan aan het rapport niet de door de vreemdeling gewenste waarde worden gehecht, nu dit niet specifiek betrekking heeft op de dochter van de vreemdeling.

Deze beroepsgrond faalt evenzeer.

2.5. Tot slot heeft de vreemdeling aangevoerd dat de staatssecretaris het paspoortvereiste niet aan haar heeft mogen tegenwerpen, omdat, nu uit

navraag bij de Azerbeidjaanse ambassade is gebleken dat zij ter verkrijging van een paspoort een verblijfsdocument dient over te leggen en zij niet in het bezit is van een zodanig document, op voorhand moet worden aangenomen dat het aanvragen van een paspoort zinloos is. Ook kan volgens de vreemdeling van haar en haar echtgenoot niet worden gevergd dat zij bij de aanvraag van het paspoort hun gezinsgegevens invullen en verklaren waarom zij uit Azerbeidzjan zijn vertrokken.

2.5.1. Met de enkele verwijzing naar de website en een aanvraagformulier van de Azerbeidjaanse ambassade heeft de vreemdeling niet aannemelijk gemaakt dat zij aldaar geen paspoort kan aanvragen. Voorts heeft de vreemdeling niet met gegevens uit objectieve bron aannemelijk gemaakt dat haar echtgenoot en zijn familie vanwege het overleggen van de gezinsgegevens problemen van de zijde van de Azerbeidjaanse autoriteiten zullen ondervinden. In dat verband heeft de staatssecretaris terecht in aanmerking genomen dat, nu aan de echtgenoot destijds niet krachtens artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 een verblijfsvergunning is verleend, hij in Azerbeidzjan geen gegronde vrees heeft voor vervolging door de Azerbeidjaanse autoriteiten.

Derhalve faalt ook deze beroepsgrond.

2.6. Het inleidende beroep is ongegrond.

2.7. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank te 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Middelburg, van 7 januari 2010 in zaak nr. 09/20703;
- III. verklaart het in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. M.G.J. Parkins-de Vin, voorzitter, en mr. B. van Wagtenonk en mr. H. Troostwijk, leden, in tegenwoordigheid van mr. P.A. de Vink, ambtenaar van staat.

w.g. Parkins-de Vin
voorzitter

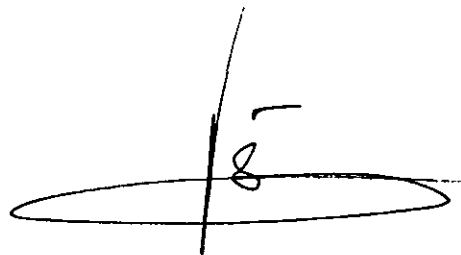
w.g. De Vink
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 13 oktober 2010

154-636.

Verzonden: 13 oktober 2010

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line on the left, a horizontal line across the middle, and a loop on the right side.

mr. H.H.C. Visser

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector bestuursrecht
Nevenzittingsplaats Middelburg

AWB nummer: 09/20703
V-nummer:

uitspraak van de enkelvoudige kamer voor bestuursrechtelijke zaken
ingevolge artikel 8:77 van de Algemene wet bestuursrecht

inzake

eiseres,
gemachtigde mr. M.C. Heijnneman,
advocaat te Goes,

tegen

de **Staatssecretaris van Justitie**,
verweerder,
gemachtigde mr. L. Romme,
medewerkster bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst.

I. Procesverloop

Op 8 juni 2009 heeft eiseres beroep ingesteld tegen het besluit op bezwaar van verweerder van 18 mei 2009 (hierna: het bestreden besluit).

Het beroep is op zitting behandeld op 17 december 2009. Eiseres is verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn gemachtigde. Ter zitting is het onderzoek gesloten.

II. Overwegingen

1. Onder verweerder wordt tevens verstaan de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie en/of de Minister van Justitie.

2. Eiseres is geboren op _____ en bezit de Azerbeidzjaanse nationaliteit. Zij verblijft naar haar zeggen sinds 9 februari 2002 in Nederland. Bij uitspraak van 4 augustus 2004 (AWB 02/82504) heeft deze rechtbank haar beroep tegen de afwijzing van haar asielaanvraag ongegrond verklaard.

Op 12 januari 2005 heeft eiseres een aanvraag ingediend tot verlening van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd met als doel "verblijf bij echtgenoot, gezinshereniging". Op deze aanvraag is door verweerder op 21 september 2006 afwijzend beslist. Eiseres heeft tegen dit besluit een bezwaarschrift ingediend. In een advies van Bureau

Medische Advisering (hierna: BMA) van 1 juni 2007 staat vermeld dat eiseres in staat is om te reizen, mits zij wordt begeleid door een psychiatrisch verpleegkundige. Op 19 september 2007 heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard. Hiertegen heeft eiseres op 16 oktober 2007 beroep ingesteld. Bij uitspraak van 6 juni 2008 (AWB 07/39223) heeft deze rechtbank het beroep gegrond verklaard en het bestreden besluit vernietigd. Bij het bestreden besluit heeft verweerder het bezwaar opnieuw ongegrond verklaard.

3. Ingevolge artikel 16, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000) kan een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd worden afgewezen, indien de vreemdeling niet beschikt over een geldige machtiging tot voorlopig verblijf (mvv) die overeenkomt met het verblijfsdoel waarvoor de verblijfsvergunning is aangevraagd.

Ingevolge artikel 17, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000 wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd niet afgewezen wegens het ontbreken van een geldige machtiging tot voorlopig verblijf, indien het betreft de vreemdeling voor wie het gelet op diens gezondheidstoestand niet verantwoord is om te reizen.

Ingevolge artikel 17 van de Vw 2000, gelezen in samenhang met artikel 3.71, vierde lid, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (verder: Vb 2000), wordt een aanvraag tot het verlenen van de verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd niet afgewezen wegens het ontbreken van een geldige mvv wanneer het stellen van het mvv-vereiste zal leiden tot een onbillijkheid van overwegende aard (de hardheidsclausule).

4. Verweerder stelt zich op het standpunt dat eiseres niet voor de gevraagde vergunning in aanmerking komt omdat zij niet beschikt over een mvv. Volgens verweerder valt eiseres niet onder de vrijstellingscategorie als bedoeld in artikel 17, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000. Er is geen recente medische informatie overgelegd, zodat het voor het BMA niet mogelijk is het bestaan van medische klachten te onderzoeken en advies uit te brengen. Verder is niet gebleken van bijzondere individuele feiten en omstandigheden die nopen tot toepassing van de hardheidsclausule. Eiseres kan dus terugkeren naar haar land van herkomst en de beslissing op een in te dienen aanvraag tot afgifte van een mvv daar afwachten. Verweerder stelt dat de weigering om aan eiseres verblijf hier te lande toe te staan geen schending van artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM) oplevert. Er is sprake van gezinsleven tussen eiseres, haar echtgenoot en dochter. Er is echter geen sprake van inmenging. Er kan aan het algemeen belang van de Staat meer gewicht worden toegekend dan aan het persoonlijk belang van eiseres. Van de echtgenoot van eiseres kan niet worden verwacht dat hij terugkeert naar zijn land van herkomst, zodat er een objectieve belemmering is. Er is echter geen sprake van een uitzichtloze situatie waarin van tevoren al volstrekt duidelijk is dat nimmer aan de voorwaarden voor verlening van een verblijfsvergunning kan worden voldaan en waarin het vragen van inspanningen om alsnog aan de voorwaarden te gaan voldoen, zinloos is. De weigering eiseres vrij te stellen van het mvv-vereiste betekent niet dat het gezinsleven nimmer in Nederland uitgeoefend kan worden. Van de dochter kan, gelet op haar leeftijd (zes jaar), de nodige flexibiliteit worden verwacht om zich aan de maatschappij en omstandigheden in Azerbeidzjan aan te passen.

5. Eiseres is van mening dat het mvv-vereiste haar niet mag worden tegengeworpen omdat zij gezien haar gezondheidssituatie niet terug kan keren naar Azerbeidzjan. Zij stelt dat zij

AWB nummer: 09/20703

blad 3

niet is staat is om te reizen. Eiseres is van mening dat verweerder onzorgvuldig heeft gehandeld ten aanzien van het verkrijgen van nieuwe medische informatie. Eiseres stelt dat het BMA in de periode van juni 2008 tot januari 2009 geen contact heeft gezocht met de psychiater, die inmiddels zijn praktijk heeft neergelegd. Verder heeft haar huisarts verklaard dat haar gezondheidssituatie nog steeds hetzelfde is. De verklaring van de huisarts dient te worden aangemerkt als recente medische informatie. Daarnaast beroept eiseres zich op gezinsleven in de zin van artikel 8 van het EVRM. Zij stelt dat verweerder ten onrechte concludeert dat er geen sprake is van inmenging en dat aan het algemeen belang van de Staat meer gewicht kan worden toegekend dan aan haar persoonlijk belang. Verder voert eiseres aan dat er een objectieve belemmering is om het gezinsleven in Azerbeidzjan uit te oefenen, nu zowel zij als haar echtgenoot traumatische ervaringen hebben ondergaan in hun land van herkomst. Gelet hierop is het bestreden besluit onzorgvuldig gemotiveerd, aldus eiseres.

De rechtbank overweegt als volgt.

6. De rechtbank stelt vast dat deze rechtbank bij uitspraak van 6 juni 2008 (AWB 07/39223), die kracht van gewijsde heeft, onder meer heeft overwogen dat verweerder de verklaring van psychiater Messer van 28 juni 2007 ter beoordeling aan het BMA voor had moeten leggen. Uit voornoemde verklaring blijkt dat de gezondheidstoestand van eiseres tussen 1 juni 2007 en 30 juni 2007 achteruit is gegaan en dat er bij eiseres sprake is van suïcidegevaar, terwijl hiervan ten tijde van het BMA-rapport van 1 juni 2007 nog geen sprake was.

7. Verweerder heeft bij brief van 8 juli 2008 aan eiseres verzocht om een ingevulde toestemmingsverklaring over te leggen met daarop de namen van behandelend arts en eventuele andere behandelaars. Eiseres heeft op de toestemmingsverklaring de naam van huisarts Osterman vermeld. Vervolgens heeft verweerder het BMA op 30 juli 2008 verzocht om opnieuw advies uit te brengen over de gezondheidstoestand van eiseres. Het BMA heeft bij nota van 11 november 2008 verklaard dat huisarts Osterman informatie van 23 september 2007 heeft overgelegd. Nu medische informatie ouder dan zes maanden als gedateerd wordt aangemerkt, kan geen zorgvuldig medisch advies tot stand komen. In reactie hierop heeft Osterman bij faxbericht van 1 december 2008 een handgeschreven commentaar gegeven. Verweerder heeft het BMA bij brief van 3 december 2008 gevraagd of het commentaar van Osterman aanleiding vormt voor een wijziging, dan wel een aanvulling van het advies van het BMA, alsmede of het alsnog mogelijk is vast te stellen of de verklaring van psychiater Messer van 28 juni 2007 aanleiding vormt om het BMA-advies van 1 juni 2007 te wijzigen, dan wel aan te vullen. Het BMA heeft bij nota van 31 december 2008 geconcludeerd dat het commentaar van de huisarts geen aanleiding vormt voor aanvulling of wijziging van het BMA-advies, aangezien dit commentaar geen nieuwe inhoudelijke medische informatie bevat. Verder heeft het BMA geconcludeerd dat het niet mogelijk is om het advies van 1 juni 2007 te herzien, omdat er geen recente medische informatie voorhanden is. Verweerder heeft het bestreden besluit gebaseerd op het BMA-advies van 31 december 2008.

8. De rechtbank leidt uit het handgeschreven commentaar van huisarts Osterman van 1 december 2008 af dat eiseres onverminderd psychisch lijdt. Het commentaar van de huisarts kan naar het oordeel van de rechtbank niet anders worden gelezen dan als een actualisering van de verklaring van psychiater Messer van 28 juni 2007. De rechtbank overweegt dat uit het voorgaande volgt dat er medische informatie voorhanden was, niet ouder dan zes maanden, op grond waarvan het BMA tot een advies kon komen over de medische situatie van eiseres. Verweerder heeft dat miskend. Gelet hierop is het bestreden besluit onvoldoende zorgvuldig voorbereid en ontbeert het een draagkrachtige motivering. Het beroep dient

AWB nummer: 09/20703

blad 4

gegrond te worden verklaard en het bestreden besluit dient te worden vernietigd wegens strijd met de artikelen 3:2 en 7:12 van de Algemene wet bestuursrecht. Aan beoordeling van de overige beroepsgronden komt de rechtbank niet toe.

9. De rechtbank ziet in het vorenstaande aanleiding verweerder te veroordelen in de kosten die eiseres in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken. Omdat er een toevoeging is verleend, moet betaling aan de griffier plaatsvinden.

III. Uitspraak

De rechtbank 's-Gravenhage,

verklaart het beroep gegrond;

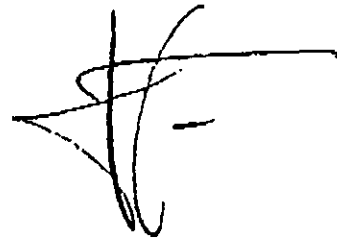
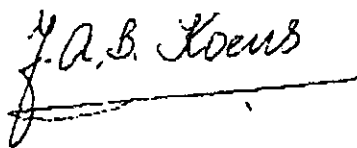
vernietigt het bestreden besluit;

bepaalt dat verweerder een nieuw besluit op het bezwaarschrift neemt met inachtneming van deze uitspraak;

veroordeelt verweerder in de kosten van deze procedure, aan de zijde van eiseres begroot op € 644,00 (zeshonderdvierenveertig euro), te betalen door verweerder aan de griffier.

bepaalt dat verweerder aan eiseres het door haar betaalde griffierecht ten bedrage van € 150,00 (honderdvijftig euro) vergoedt.

Deze uitspraak is gedaan door mr. B.F.Th. de Roos, in tegenwoordigheid van mr. J.A.B. Koens, griffier, en in het openbaar uitgesproken op 7 januari 2010.

Afschrift verzonden op: 07 JAN. 2010

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na de verzending van de uitspraak door de griffier. Het beroepschrift moet worden geadresseerd aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage.

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
 Vreemdelingenzaken
 Postbus 20019
 2500 EA DEN HAAG

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
= 2 FEB 2010	
ZAAKNR.	1235 H
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Hoger beroepschrift

vreemdelingenzaken

Van:
 de Staatssecretaris van Justitie
 te Den Haag
 appellant
 gemachtigde: mr. R.J.M.F.P. Wouters,
 ambtenaar ten departement

Tegen:
 de uitspraak van de rechtbank te 's-Gravenhage, zitting houdende te Middelburg
 van 7 januari 2010
 met kenmerk AWB 09/20703

Inzake:
 met IND-kenmerk 0202-20-8019
 aan te duiden als verweerster
 gemachtigde: mr. M.C. Heijnneman
 advocaat te Goes (Postbus 380, 4460 AT)

Procesvertegenwoordiging
 IND

Postbus 118
 5201 AC 's-Hertogenbosch

Contactpersoon:
 mr. M.M.J. Pieters
 Tel. 073 888 3017
 Fax 073 888 3086

1. Inleiding

De Staatssecretaris van Justitie – verder: de Staatssecretaris – komt in hoger beroep tegen de uitspraak van de rechtbank te 's-Gravenhage, zittinghoudende te Middelburg – verder: de rechtbank –, van 7 januari 2010, verzonden op 7 januari 2010, met kenmerk AWB 09/20703 (productie), in welke zaak de rechtbank het beroep van – verder: verweerster – tegen het besluit van 18 mei 2009 gegrond heeft verklaard, dit besluit heeft vernietigd, de Staatssecretaris heeft opgedragen om met inachtneming van de uitspraak een nieuw besluit te nemen op het bezwaarschrift en de Staatssecretaris in de proceskosten heeft veroordeeld.

2. Achtergronden

- 2.1. Op 12 januari 2005 heeft verweerster een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 Vw, met als doel 'verblijf bij echtgenoot, gezinshereniging'. Bij besluit van 21 september 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie deze aanvraag afgewezen. Bij besluit van 19 september 2007 heeft de Staatssecretaris het tegen dit het besluit van 21 september 2006 gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Het door verweerster tegen dit besluit ingestelde beroep is bij uitspraak van de rechtbank van 6 juni 2008 gegrond verklaard (AWB 07/39223). Bij deze uitspraak is het besluit van 19 september 2007 vernietigd en is aan de Staatssecretaris opgedragen om een nieuw besluit op het bezwaarschrift te nemen met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is beslist.
- 2.2. Bij besluit van 18 mei 2009 is het bezwaar van verweerster andermaal ongegrond verklaard.
- 2.3. Bij thans bestreden uitspraak heeft de rechtbank het daartegen door verweerster ingestelde beroep andermaal gegrond verklaard.

3. De grief

- 3.1. Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 8 op pagina 3 en 4 van de bestreden uitspraak:

"De rechtbank leidt uit het handgeschreven commentaar van huisarts Osterman van 1 december 2008 af dat eiseres overmatig psychisch lijdt. Het commentaar van de huisarts kan naar het oordeel van de rechtbank niet anders worden gelezen dan als een actualisering van de verklaring van psychiater Messer van 28 juni 2007. De rechtbank overweegt dat uit het voorgaande volgt dat er medische informatie voorhanden was, niet ouder dan zes maanden, op grond waarvan het BMA tot een advies kon komen over de medische situatie van eiseres. Verweerder heeft dit miskend. Gelet hierop is het bestreden besluit onvoldoende zorgvuldig voorbereid en ontbeert het een draagkrachtige motivering. Het beroep dient gegrond te worden verklaard en het bestreden besluit dient te worden vernietigd wegens strijd met de artikelen 3:2 en 7:12 van de Algemene wet bestuursrecht. Aan beoordeling van de overige beroepsgronden komt de rechtbank niet toe."

3.2. Op de hiervoor genoemde en bestreden rechtsoverweging van de rechtbank berust de rechtsoverweging 9 op pagina 4 van de bestreden uitspraak. Gegrondbevinding van de hiervoor geformuleerde grief tast ook de geldigheid van deze rechtsoverweging aan.

4. Toelichting op de grief

4.1. Ingevolge vaste jurisprudentie van uw Afdeling is het advies van het Bureau Medische Advisering – verder: het BMA – een deskundigenadvies aan de Staatssecretaris ten behoeve van de uitoefening van zijn bevoegdheden. Indien een zodanig advies op onpartijdige, objectieve en inzichtelijke wijze is opgesteld, mag de Staatssecretaris bij zijn besluitvorming in beginsel van zulk advies uitgaan. Het is aan de vreemdeling om in het voorkomend geval aan te tonen dat het advies niet kan worden gehandhaafd.

4.2. In de nota van 11 november 2008 bericht het BMA aan de Staatssecretaris dat het tot de conclusie is gekomen dat er onvoldoende medische informatie over verweerster aanwezig is om tot een zorgvuldig medisch advies te komen. Het BMA had namelijk enkel de beschikking over informatie van de behandelaar van verweerster die dateerde van 23 september 2007.

4.3. Het BMA heeft vervolgens in zijn nota van 31 december 2008 aan de Staatssecretaris gerapporteerd dat de reactie van de huisarts van 1 december 2008 op de nota van 11 november 2008 geen aanleiding vormt om deze nota te herzien omdat de reactie geen nieuwe inhoudelijke medische informatie bevat.

Voorts verklaart het BMA dat het niet mogelijk is om naar aanleiding van de brief van psychiater Messer van 28 juni 2007 het advies van 1 juni 2007 te herzien omdat het BMA zich bij zijn advisering dient te baseren op recente medische informatie. Medische informatie ouder dan zes maanden is gedateerd.

4.4. Naar het oordeel van de Staatssecretaris heeft de rechtbank ten onrechte overwogen dat het handgeschreven commentaar van – naar moet worden aangenomen – de huisarts van 1 december 2008 kan worden aangemerkt als (recente) medische informatie welke ertoe strekte om de verklaring van psychiater Messer van 28 juni 2007 te actualiseren zodat het BMA tot een advies kon komen over de medische situatie van verweerster.

Immers, door aldus te overwegen heeft de rechtbank miskend dat zij niet medisch gekwalificeerd is en dat het niet aan de rechtbank is om te beoordelen welke betekenis door het BMA zou behoren te worden toegekend aan informatie van een behandelaar met betrekking tot de medische toestand van een vreemdeling.

4.5. Gelet op de hiervoor onder 4.1. bedoelde jurisprudentie van uw Afdeling is het BMA bij uitstek deskundig en kan dan ook als enige beoordelen welke informatie nodig is om tot een zorgvuldige medische advisering te komen. De rechtbank mist die deskundigheid en heeft ten onrechte haar oordeel in de plaats gesteld van dat van het BMA.

4.6. Het vorenstaande in aanmerking nemende heeft de rechtbank dientengevolge ten onrechte overwogen dat het bestreden besluit onvoldoende zorgvuldig is voorbereid en een draagkrachtige motivering ontbeert.

5. **Conclusie**

De Staatssecretaris concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep, vernietiging van de bestreden uitspraak en ongegrondverklaring van het door verweerder tegen het besluit van 18 mei 2009 ingestelde beroep.

's-Hertogenbosch, 2 februari 2010

Gemachtigde,

Mr. R.J.M.F.P. Wouters, senior-procesvertegenwoordiger

*Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Postbus 118, 5201 AC 's-Hertogenbosch
telefoon 073 8883017
telefax -*